

Sentencja

- 1) *Édith Cresson naruszyła zobowiązania wynikające z funkcji członka Komisji Europejskiej w rozumieniu art. 213 ust. 2 WE i art. 126 ust. 2 EA w związku z zatrudnieniem i warunkami pracy René Berthelota.*
- 2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 3) *Komisja Wspólnot Europejskich, Édith Cresson i Republika Francuska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 300 z 04.12.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Mobistar SA przeciwko Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-438/04) (¹)

(Sektor telekomunikacji — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Przenoszenie numerów telefonicznych — Koszty założenia w przypadku przeniesienia numeru telefonu komórkowego — Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Ceny połączeń wzajemnych związanych z zapewnieniem przenoszenia numerów — Zorientowanie cen na koszty — Uprawnienia prawodawcze krajowych organów regulacyjnych — Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) — Skuteczna ochrona prawna — Ochrona informacji poufnych)

(2006/C 224/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mobistar SA

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Przy udziale: Belgacom Mobile SA, Base SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles — Wykładnia art. 30 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz. U. L 108 str. 51) — Przenoszenie numerów telefonicznych — Zorientowane na koszty ceny połączeń wzajemnych związanych z zapewnieniem przenoszenia numerów i podział kosztów między operatorów — Wykładnia art. 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. U. L 108 str. 33) — Prawo odwołania się od decyzji krajowego organu regulacyjnego — Włączenie informacji poufnych do informacji, którymi powinien dysponować organ, do którego wniesiono odwołanie

Sentencja

- 1) *Ceny połączeń wzajemnych związane z zapewnieniem przenoszenia numerów, o których mowa w art. 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), dotyczą kosztów ruchu związanych z przeniesionymi numerami oraz kosztów założenia poniesionych przez operatorów sieci telefonii ruchomej w celu realizacji wniosków o przeniesienie numeru.*
- 2) *Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22 nie sprzeciwia się przyjęciu środka krajowego, za pomocą którego ustala się określoną metodę obliczania kosztów oraz w którym z góry określa się przy pomocy teoretycznego modelu dotyczącego kosztów maksymalne ceny, których może żądać dotychczasowy operator od nowego operatora tytułem kosztów założenia, jeżeli ceny są ustalane w zależności od kosztów w ten sposób, że nie zniechęca się konsumentów do korzystania z usługi przenoszenia numerów.*
- 3) *Artykuł 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) należy interpretować w ten sposób, że organ powołany do rozpoznania odwołania od decyzji krajowego organu regulacyjnego powinien dysponować wszelkimi informacjami niezbędnymi do zbadania jego zasadności, w tym w razie potrzeby informacjami poufnymi, które organ regulacyjny brał pod uwagę przy wydaniu decyzji będącej przedmiotem odwołania. Jednakże do organu odwoławczego należy zapewnienie zachowania poufności tych informacji, z jednoczesnym poszanowaniem wymogów skutecznej ochrony prawnej i zagwarantowaniem prawa do obrony stron sporu.*

(¹) Dz.U. C 6 z 08.01.2005.